

2. O punto 4.d) queda redactado como segue:

«d) Cálculo do factor de recuperación e expresión dos resultados:

O resultado analítico expresarase en forma corrixida ou sen corrixir en función da recuperación. Deberanse indicar a forma de expresión e o factor de recuperación.

O resultado analítico corrixido en función da recuperación utilizarase para a conformidade do lote segundo o punto 5 do anexo I.

O resultado analítico expresarase como $x \pm U$, sendo x o resultado analítico e U a incerteza expandida da medida, utilizando un factor de cobertura de 2, que dá un nivel de confianza de aproximadamente o 95 %.»

21694 *ORDE SCO/4226/2004, do 16 de decembro, pola que se modifican os anexos do Real decreto 90/2001, do 2 de febreiro, polo que se establecen os métodos de toma de mostras e de análise para o control oficial do contido máximo de aflatoxinas en cacahuetes, froitos de casca, froitos desecados, cereais, leite e os produtos derivados da súa transformación, polo que respecta aos alimentos destinados a lactantes e nenos de curta idade. («BOE» 312, do 28-12-2004.)*

O Regulamento (CE) n.º 683/2004, do 13 de abril, que modifica o Regulamento (CE) n.º 466/2001, polo que respecta ás aflatoxinas e a ocratoxina A nos alimentos destinados a lactantes e nenos de curta idade, establece límites máximos de aflatoxinas en alimentos infantís e alimentos elaborados a base de cereais para lactantes e nenos de curta idade; preparados para lactantes e preparados de continuación, incluídos o leite para lactantes e o leite de continuación; e alimentos dietéticos destinados a usos médicos especiais dirixidos especialmente aos lactantes.

O Real decreto 90/2001, do 2 de febreiro, polo que se establecen os métodos de toma de mostras e de análise para o control oficial do contido máximo de aflatoxinas en cacahuetes, froitos de casca, froitos desecados, cereais, leite e os produtos derivados da súa transformación, regula os procedementos de mostraxe e de análise de aflatoxinas nos produtos alimenticios citados. Este Real decreto 90/2001 xorde da transposición da Directiva 98/53/CE, da Comisión, do 16 de xullo, pola que se fixan métodos de toma de mostras e de análise para o control oficial dalgúns contaminantes nos produtos alimenticios, e non recolle os requisitos de mostraxe e análise de aflatoxinas nos alimentos destinados a lactantes e nenos de curta idade.

A Directiva 2004/43/CE da Comisión, do 13 de abril, que modifica a Directiva 98/53/CE e a Directiva 2002/26/CE polo que respecta aos métodos de toma de mostras e de análise para o control oficial do contido máximo de aflatoxina e de ocratoxina A nos alimentos destinados a lactantes e nenos de curta idade, establece os procedementos de mostraxe e análise de aflatoxina e ocratoxina A nos alimentos para lactantes e nenos de curta idade.

Esta Directiva 2004/43/CE tamén incorpora as normas de interpretación e comunicación dos resultados analíticos, co fin de garantir un enfoque harmonizado de execución no conxunto da Unión Europea. Estas normas inclúen a aplicación da incerteza da medida e a corrección da recuperación nos resultados analíticos de mostras destinadas ao control oficial. A Directiva 2004/43/CE tamén fai referencia ao tratamento da mostra de laboratorio e á

determinación do contido de materia seca cando o nivel máximo establecido sexa aplicable á materia seca.

En definitiva, faise necesaria a transposición parcial da Directiva 2004/43/CE citada, no que se refire ás aflatoxinas en alimentos infantís, para incorporala ao ordenamento xurídico español.

Esta orde dítase en aplicación do regulado na disposición derradeira segunda do Real decreto 90/2001, do 2 de febreiro, xa citado, e na súa tramitación foron oídos os sectores afectados, consultadas as comunidades autónomas, e emitiu informe preceptivo a Comisión Interministerial para a Ordenación Alimentaria.

Na súa virtude, dispoño:

Primeiro. *Modificación dos anexos I e II do Real decreto 90/2001, do 2 de febreiro, polo que se establecen os métodos de toma de mostras e de análise para o control oficial do contido máximo de aflatoxinas en cacahuetes, froitos de casca, froitos desecados, cereais, leite e os produtos derivados da súa transformación.*—Os anexos I e II do Real decreto 90/2001, do 2 de febreiro, modifícanse conforme o disposto nos anexos I e II desta orde.

Segundo. *Entrada en vigor.*—Esta orde entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no Boletín Oficial del Estado.

Madrid, 16 de decembro de 2004.

SALGADO MÉNDEZ

ANEXO I

Métodos de toma de mostras para o control oficial do contido máximo de aflatoxinas en alimentos destinados a lactantes e nenos de curta idade

O anexo I do Real decreto 90/2001, do 2 de febreiro, modifícase como segue:

No anexo I engádense, tras o punto 5 F), o punto G) seguinte:

«G) Alimentos destinados a lactantes e nenos de curta idade.

1.º Método de toma de mostras.—Aplicarase o método de toma de mostras para o leite e os produtos derivados, así como para os produtos alimenticios compostos de varios ingredientes e outros produtos que presenten partículas relativamente grosas, establecido nos puntos 5.D), 5.E) e 5.F).

2.º Aceptación dun lote:

a) Aceptación, se a mostra global se axusta ao límite máximo, tendo en conta a corrección en función da recuperación e a incerteza da medida.

b) Rexeitamento, se a mostra global supera, fóra de toda dúbida razoable, o límite máximo, tendo en conta a corrección en función da recuperación e a incerteza da medida.»

ANEXO II

Preparación das mostras e criterios xerais que deben cumprir os métodos de análise para o control oficial do contido máximo de aflatoxinas en alimentos destinados a lactantes e nenos de curta idade

O punto 2 do anexo II do Real decreto 90/2001, do 2 de febreiro, modifícase como segue:

«2. Tratamento da mostra recibida no laboratorio:

Cada mostra de laboratorio tritúrase finamente e mestúrase coidadosamente segundo un método que garanta unha homoxeneización completa.

No caso de que o contido máximo sexa aplicable á materia seca, o contido de materia seca determinarase sobre unha parte da mostra homoxeneizada, utilizando un procedemento que garanta unha determinación precisa do contido de materia seca.»

21695 *Corrección de erros da Orde SCO/3664/2004, do 11 de novembro, pola que se modifica o anexo III do Real decreto 1599/1997, do 17 de outubro, sobre produtos cosméticos.* («BOE» 312, do 28-12-2004.)

Detectado erro na Orde SCO/3664/2004, do 11 de novembro, pola que se modifica o anexo III do Real decreto 1599/1997, do 17 de outubro, sobre produtos cosméticos, (BOE, suplemento n.º 13 en lingua galega, do 1 de decembro de 2004, na páxina 2060), procédese a efectuar a oportuna rectificación do seguinte teor literal:

Na letra a) do punto primeiro, no número de orde 97, columna d «concentración máxima en produto terminado», onde di: «d) 0,56% en auga de colonia», debe dicir: «b) 0,56% en auga de colonia».

XEFATURA DO ESTADO

21760 *LEI ORGÁNICA 1/2004, do 28 de decembro, de medidas de protección integral contra a violencia de xénero.* («BOE» 313, do 29-12-2004.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

A violencia de xénero non é un problema que afecte o ámbito privado. Polo contrario, maniféstase como o símbolo máis brutal da desigualdade existente na nosa sociedade. Trátase dunha violencia que se dirixe sobre as mulleres polo feito mesmo de selo, por seren consideradas polos seus agresores carentes dos dereitos mínimos de liberdade e capacidade de decisión.

A nosa Constitución incorpora no seu artigo 15 o dereito de todos á vida e á integridade física e moral, sen que en ningún caso poidan ser sometidos a torturas nin a penas ou tratos inhumanos ou degradantes. Ademais, continúa a nosa Carta Magna, estes dereitos vinculan todos os poderes públicos e só por lei se pode regular o seu exercicio.

A Organización de Nacións Unidas na IV Conferencia Mundial de 1995 recoñeceu xa que a violencia contra as mulleres é un obstáculo para lograr os obxectivos de igualdade, desenvolvemento e paz, e viola e menoscaba o desfrute dos dereitos humanos e as liberdades fundamentais. Ademais defínea amplamente como unha manifestación das relacións de poder historicamente desiguais entre mulleres e homes. Existe xa incluso unha definición técnica da síndrome da muller maltratada que consiste en «as agresións sufridas pola muller como consecuencia dos condicionantes socioculturais que actúan sobre o

xénero masculino e feminino, situándoa nunha posición de subordinación ao home e manifestadas nos tres ámbitos básicos de relación da persoa: maltrato no seo das relacións de parella, agresión sexual na vida social e acoso no medio laboral».

Na realidade española, as agresións sobre as mulleres teñen unha especial incidencia, existindo hoxe unha maior conciencia que en épocas anteriores sobre esta, grazas, en boa medida, ao esforzo realizado polas organizacións de mulleres na súa loita contra todas as formas de violencia de xénero. Xa non é un «delito invisible», senón que produce un rexeitamento colectivo e unha evidente alarma social.

II

Os poderes públicos non poden ser alleos á violencia de xénero, que constitúe un dos ataques máis flagrantes contra dereitos fundamentais como a liberdade, a igualdade, a vida, a seguridade e a non-discriminación proclamados na nosa Constitución. Eses mesmos poderes públicos teñen, conforme o disposto no artigo 9.2 da Constitución, a obriga de adoptar medidas de acción positiva para facer reais e efectivos estes dereitos, removendo os obstáculos que impiden ou dificultan a súa plenitude.

Nos últimos anos producíronse no dereito español avances legislativos en materia de loita contra a violencia de xénero, tales como a Lei orgánica 11/2003, do 29 de setembro, de medidas concretas en materia de seguridade cidadá, violencia doméstica e integración social dos estranxeiros; a Lei orgánica 15/2003, do 25 de novembro, pola que se modifica a Lei orgánica 10/1995, do 23 de novembro, do Código penal, ou a Lei 27/2003, do 31 de xullo, reguladora da orde de protección das vítimas da violencia doméstica; ademais das leis aprobadas por diversas comunidades autónomas, dentro do seu ámbito competencial. Todas elas incidiron en distintos ámbitos civís, penais, sociais ou educativos a través das súas respectivas normativas.

A lei pretende atender as recomendacións dos organismos internacionais no sentido de proporcionar unha resposta global á violencia que se exerce sobre as mulleres. Ao respecto pódese citar a Convención sobre a eliminación de todas as formas de discriminación sobre a muller de 1979; a Declaración de Nacións Unidas sobre a eliminación da violencia sobre a muller, proclamada en decembro de 1993 pola Asemblea Xeral; as resolucións do último Cumio Internacional sobre a Muller que tivo lugar en Pequín en setembro de 1995; a Resolución WHA49.25 da Asemblea Mundial da Saúde declarando a violencia como problema prioritario de saúde pública proclamada en 1996 pola OMS; o informe do Parlamento Europeo de xullo de 1997; a Resolución da Comisión de Dereitos Humanos de Nacións Unidas de 1997; e a Declaración de 1999 como Ano Europeo de Loita Contra a Violencia de Xénero, entre outros. Moi recentemente, a Decisión n.º 803/2004/CE do Parlamento Europeo, pola que se aproba un programa de acción comunitario (2004-2008) para previr e combater a violencia exercida sobre a infancia, a mocidade e as mulleres e protexer as vítimas e grupos de risco (programa Daphne II), fixou a posición e estratexia dos representantes da cidadanía da Unión ao respecto.

O ámbito da lei abrangue tanto os aspectos preventivos, educativos, sociais, asistenciais e de atención posterior ás vítimas como a normativa civil que incide no ámbito familiar ou de convivencia onde principalmente se producen as agresións, así como o principio de subsidiariedade nas administracións públicas. Igualmente abórdase con decisión a resposta punitiva que deben recibir todas as manifestacións de violencia que esta lei regula.